

Referat despre reformele conducatorului asirian Tiglatpalassar al III-lea

Pentru ca sistemul administrativ propus de asirieni sa atinga eficienta maxima, Tiglatpalassar al III-lea a redus suprafata provinciilor (ele au devenit regiuni), a micșorat drepturile guvernatorilor de provincie schimbându-le statutul in sefi de regiune. Ei aveau, ca principale atributii, strangerea impozitelor, pe care le varsau in vistieria imperiala, mobilizarea oamenilor la prestatii imperiale, comanda militara a trupelor stationate in regiune.

Pentru a face sa creasca forta si operativitatea armatei, Tiglatpalassar al III-lea a reformat intregul sistem militar asirian, care, insa, a ramas sub comanda aristocratiei militare. Regele, care in teritoriile cucerite era un monarh absolut, era in Asiria un reprezentant al oligarhiei, obligat sa asocieze la exercitarea puterii pe marii latifundiari, sub ordinele carora erau plasate trupele de razboi, in urma reformelor militare ale lui Tiglatpalassar al III-lea, baza armatei o constituia marele detasament regal, format pe principiul recrutarii, intretinut de monarh; acest detasament forma armata permanenta, iar, prin compozitia sa socia'a (recrutarea se facea in randul populatiei libere sarace), detasamentul regal era si o arma a casei regale impotriva aristocratiei sclavagiste.

Armata (de razboi) era formata din care de lupta, apanajul aristocratiei, calarime, pedestrime grea si usoara, trupe de geniu, intendenta (convoaie de care de transport). Pedestrimea grea, temuta prin impetuozitatea atacului, era protejata de zale din placi mari, coifuri ascutite, scuturi grele si lupta cu lance lungi si cu sabii usoare. Arcasii si tragatorii cu prastia erau baza infanteriei usoare, nu purtau zale, ci erau aparati de trupe speciale de scutieri. Calaretii, in functie de dorinta fiecaruia, erau protejati fie cu zale, fie cu scuturi (scutieri), calareau fara scari, foloseau in atac lancea, arcul, sabia. Trupele de geniu, deosebit de bine inzestrate si de pregatite, erau folosite la atacarea zidurilor cetatilor, pentru care utilizau berbeci de izbire, pontoane suprainaltate, turnuri mobile, terasamente in panta, precum si la intocmirea taberelor de campanie, circulare si cu val de pamant pentru aparare, in interiorul carora miscarea trupelor, in caz ca tabara era atacata, se facea cu usurinta datorita unui sistem de strazi transversale.

Armata asiriana mai avea, in plus fata de celelalte armate din epoca, excelente unitati de recunoastere. Reformele administrative si militare ale lui Tiglatpalassar al III-lea au avut efect imediat. in 743 i.e.n., sesizand importanta intaririi statului Urartu, Tiglatpalassar al III-lea deschide ostilitatile atacand, pe neasteptate, dinspre vest, unde urartii se bazuiau pe ajutorul Arvadului, supus formal al Asiriei. Trupele urarte si ale Arvadului sunt infrante intr-o prima ciocnire, pentru a fi spulberate in a doua batalie, in regiunea Kommagena, la Halpa (Alep). Infrangerea martilor a fost atit de rapida si totala, incat iii fuga sa, regele urart Sarduri al II-lea isi paraseste tabara in mainile asirienilor. in 740 i.e.n., exploatand operativ efectele acestor victorii, Tiglatpalassar al III-lea ia in stapanire Arvadul, o mare parte din Siria de Nord, teritoriul de la izvoarele Tigrului al statului Urartu. in teritoriile cucerite asirienii au practicat politica de inlocuire a populatiei bastinase, pe care o transferara in alte regiuni indepartate ale imperiului.

Tiglatpalassar al III-lea n-a reusit, insa, in ciuda asaltului impetuos al armatei sale, sa cucereasca Tushpa, capitala urarta. Campaniile desfasurate in vest readuc sub puterea sa Fenicia, centrul si sudul Siriei, teritoriile filistinilor, iar, in alianta cu Ahaz, regele Iudeei, Tiglatpalassar al III-lea infrange regatul Israel. in 732 i.e.n., incheie campaniile din vest cu luarea Damascului si supunerea arabilor din stepa Siriei. Profita de lupta pentru tron, care izbucnise in 732 i.e.n. in Babilon, pentru a indeparta pe seful chaldeen ce se impusese si se proclama, in 729 i.e.n., regele Babilonu-lui, sub vechiul sau nume, Pulu. Alipind Babilonul, Tiglatpalassar al III-lea, intelegand mecanismul concurentei de acolo, dintre noii veniti, chaldeenii, si vechea aristocratie sacerdotala, pastreaza randuielile politice vechi, atragandu-si sprijinul unei parti din populatie. Urmasii sai, Salmanassar al V-lea, 727-722 i.e.n., si Sargonizii vor beneficia de reformele si de aceste cuceriri pentru a transforma Asiria in cel mai intins si puternic imperiu din Orientul acelei epoci.